

::R5148 : strona 389::

CO STANOWI CZYSTOŚĆ SERCA

„Błogosławieni czystego serca; albowiem oni Boga oglądają” - Mat. 5:8

Wyraz czysty jest wszechstronnym wyrażeniem, oznaczającym stan niewinny, szczerzy i nieskalany. Czystość serca jest czystością motywów, intencji, wysiłków i woli – czystością w znaczeniu przezroczystości i prawdomówności. Inaczej mówiąc, błogosławieni są ci, którzy mają szczerze serca – ci, którzy mają absolutnie dobre intencje. W omawianym tekście, słowo serce nie odnosi się do organu, który pompuje krew po całym organizmie, ale do intencji i woli człowieka.

Człowiek został stworzony na podobieństwo Boże, a więc pierwotnie posiadał czyste serce – był szczerzy, serdeczny i doskonały w swoich intencjach. Jednak z powodu tego, że odpadł od swojego naturalnego stanu, w jego sercu rozwinęły się grzech i samolubstwo, a cechy Bożego podobieństwa, dane mu przy stworzeniu, w znacznym stopniu zostały zatarte. Chociaż jest wielu światowych ludzi, którzy do pewnego stopnia mogą rościć sobie prawo do szczerzego serca, to jednak tylko ci, którzy w pełni poświęcili się Bogu, mogą należeć do klasy, która będzie Go oglądać.

O tym, który poświęcił się całkowicie oraz został spłodzony z Ducha Świętego mówi się, że posiada nowe serce, wolę, dążenia i pragnienia. Jeśli ktoś zupełnie odwrócił się od grzechu w stronę sprawiedliwości, to można szczerze powiedzieć, że dla niego „stare rzeczy przeminęły, oto się wszystkie nowymi stały” (2 Kor. 5:17). Do dokonania tak radykalnej zmiany potrzebne jest działanie potężnego wpływu – Ducha Świętego.

Dopóki mieszkamy w ciele, jesteśmy zobowiązani do myślenia, mówienia i postępowania przy pomocy niedoskonałego i upadłego organizmu, którego uczucia są stale w opozycji do nowej woli i muszą zostać odparte. Zatem, postępowanie według nowej woli przewyższa nieraz zdolności nawet najgorliwszych Pańskich naśladowców. Wszyscy potrzebują, aby zasługa Chrystusa przykryła ich wady, aby w ten sposób nowa wola i nowe serce mogło być osądzone przez Pana i wypróbowane czy jest warte lub niewarte wiecznego życia i towarzyszących mu błogosławieństw, które Bóg obiecał zwycięzcom.

Jedynie ci, którzy posiadają czyste serca, mają obietnicę, że będą oglądać Boga. Tacy pozostają

wierni aż do końca swojej pielgrzymki. Nie tylko, że osiągną podobieństwo Pańskiego charakteru w czystych intencjach serc, ale również w ostateczności staną się Jemu podobni i ujrzą „Go tak, jako jest”, kiedy dostąpią chwalebnej przemiany w pierwszym zmartwychwstaniu – 1 Jana 3:2.

WZNIOSŁE UCZUCIA DOWODEM CZYSTOŚCI SERCA

Kiedy ktoś odnajduje w sobie niedoskonałość i kiedy odkrywa, że żyje według chwalebnego wzoru sprawiedliwości, jaki wystawia Pismo Święte oraz kiedy zdaje sobie sprawę, że jest mu okazywana chwała Boża, to jego przywilejem jest staranie się, aby poprawić swoje postępowanie. Samo postanowienie, aby czynić dobrze jest początkiem procesu, przez który otrzymuje się nowy umysł, nową wolę. Takie odnowienie umysłu odpowiada doskonaleniu pewnych organów mózgu.

Wola jest zdolna kontrolować całe ciało. Od czasu do czasu może pojawić się sprzeciw ze strony niektórych niższych organów, które będą się chciały wyzwolić spod kontroli tych wyższych. Jednak, ogólnie rzecz biorąc, to wola jest panem. Przymioty, które stanowią umysł były pierwotnie częścią wyobrażenia Bożego. Jednak wszystkie władze ludzkiego umysłu zostały zniszczone przez upadek człowieka. Wszystkie, w mniejszym lub większym stopniu, zostały osłabione.

Przymioty czci, sumiennosci i stanowczości tworzą bardzo silne połączenie. Jeżeli te przymioty rządzą życiem, to wzrost nowego umysłu będzie gwałtowny. Ktokolwiek ma wystarczające zdolności umysłowe, aby zdecydować się czynić dobrze i służyć Bogu najlepiej jak tylko się da, ten bez względu na słabości swojego ciała, będzie żył zgodnie z Boskim prawem. Jak długo motywy jego nowej woli są uczciwe, tak długo jego serce jest czyste i jak długo trwa on w takim stanie, tak długo ma zapewnienie, że ostatecznie będzie mógł, przez posłuszeństwo, osiągnąć doskonałość.

W dawnych czasach, ta czystość intencji serca była wszystkim, co można było posiadać. Przy jednej okazji Jozue powiedział: „Aleć ja i dom mój będziemy służyli Panu” (Joz. 24:15). W tym oświadczeniu, ten stary wojownik okazał czystość serca – determinację umysłu, aby służyć Panu. Dawid i wszyscy inni Starożytni Godni odznaczyli się tą samą determinacją. To było wszystkim, co mogli uczynić. Dlatego też otrzymali świadectwo, że się podobali Bogu – Żyd. 11:5,6,39.

Ktokolwiek odznacza się taką determinacją, będzie błogosławiony. Taki, pewnego dnia, zobaczy światłość Boskiego oblicza. Gdyby jednak, chociaż na chwilę, zaniedbał trzymania się tego wzoru, to pomiędzy nim a Bogiem powstanie chmura. Może ona zostać usunięta jedynie przez pokutę i uzyskanie przebaczenia. Wtedy taki może powiedzieć razem z Psalmistą: „Nawróć się duszo moja do odpocznienia swego; albowiem ci Pan dobrze uczynił” – Ps. 116:7.

Podczas Wieku Ewangelii, dzieci Boże mogą posiadać, dzięki drogiej krwi Chrystusa, nie tylko

czystość serca lub łączność z Panem przez zupełne poświęcenie się, ale również coś więcej. Ich poświęcenie może być przyjęte przez Boga, a oni sami mogą być spłodzeni z Ducha Świętego. Zatem, tacy są dziećmi Bożymi w szczególnym dla tego wieku znaczeniu. Tacy mogą wołać: „Abba, Ojczy” (Rzym. 8:15). Dla nich, Bóg jest nie tylko Władcą wszechświata, ale również ich Ojcem.

Podczas Wieku Ewangelii, dzieci Boże mogą dostępować szczególnych błogosławieństw, większych niż kiedykolwiek wcześniej były udzielane. Otrzymują pouczającą moc Ducha Świętego, która wypływa z Boskiego Słowa, Boskiej opatrności itp. Zanim będziemy mogli zobaczyć Boga, nasze umysłowe wyobrażenia muszą zostać rozjaśnione. Zatem, członkowie Ciała Chrystusowego, którzy są spłodzeni z Ducha Świętego, mogą widzieć Go oczami ich zrozumienia w takim znaczeniu, w jakim nie mogli tego zrobić Starożytni Godni.

Jeżeli zachowamy naszą czystość serca poprzez czystość umysłu, to możemy mieć pewność przyszłych błogosławieństw tak samo jak obecnych łask i radości. Jeżeli w obecnym życiu, tak będziemy postępować, to mamy obietnicę, że ujrzemy Go w bardzo szczególny sposób w życiu, które ma nastąpić. Zostaniemy przemienieni w istoty duchowe i zobaczymy Go takim, jakim jest i będziemy mieć udział w Jego chwale. „A ktokolwiek ma tę nadzieję w Nim, oczyszcza się, jako i On czysty jest” – 1 Jana 3:2,3.

=====

— 15 grudnia 1912 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.